

[J. P. Larsen.]

hvis man vil ophæve den Bestemmelse, som nu findes i Næringsloven, for driftige og kapitalstærke Forretningsfolk vil altid kunne finde udenom; her nytter intet, saa det forekommer mig, at man i Virkeligheden gør de handlende en endnu større Tjeneste ved at give dem alle den samme Ret.

Man har ogsaa fremhævet, at Brugsforeningerne havde en Særet paa dette Felt, idet en Brugsforening, der kun handler med sine Medlemmer, jo i en By kan have saa mange Udsalgssteder, som den vil. Deroverfor kan man, og med ikke ringe Styrke, hævde, at det er til den handlendes Fordel, naar man giver ham den samme Ret, som han vil formene andre. Det var efter Flertallets Formening i Kommissionen baade bedre, mere retfærdigt og mere formaalstjenligt.

Jeg skal saa kortelig nævne, at der i Forslaget indeholdes Bestemmelser for Omførsel af Varer. Det fastslaas, hvilke Varer der maa omføres, og der fastsættes Betingelser for at erholde Vandrebrev, og derved er der formentlig skabt faste Regler, der kan anvendes bl. a. overfor et meget stærkt forkættet Privilegium, det saakaldte Hammerum-Privilegium. Vi ved alle, at det er et Privilegium, der gaar ud paa, at Folk fra Hammerum, Lysgaard og vist flere Herreder ifølge et gammelt Reskript har Ret til at forhandle Husflidsprodukter, naar disse er lavet i de paagældende Herreder. Nu skal jeg ikke sige noget ondt om Ulddyderne, det er et gemytligt Folkefærd, og jeg skal erkende, at jeg selv et Par Gange meget snedigt er blevet taget ved Næsen af dem. Der er et vist humoristisk Skær over dem, og det er dygtige Handelsfolk. Men jeg tror at turde sige, at ikke alt det, de Herrer løber rundt i Landet med, er Husflidsprodukter fra Hammerum, Lysgaard med flere Herreder, og jeg kan derfor godt forstaa, at man fra de andre handlendes Side ser skævt til denne Handel; paa den anden Side kan det heller ikke nægtes — og det er bevist under Forhandlingerne i Kommissionen —, at manovre i de paagældende Herreder har oparbejdet en, om jeg saa maa sige, Husflidsindustri; Husflidsarbejde kan ogsaa industrialiseres, og det er det blevet ved de sindrige Maskiner, man har opfundet i Tidens Løb, saa det, man sidder og laver i Hammerum, Lysgaard og flere Herreder, kan vist ikke betragtes som egentlig Husflid. Derfor er jeg tilfreds med, at Lovforslaget indfører Bestemmelser om, hvilke Varer der maa

forhandles ved Omførsel, og hvilke Personer der maa omføre Varerne, og paa hvilke Betingelser. Det fastslaas aldeles bestemt, at Hammerum-Privilegiet kun gælder Husflidsprodukter, og jeg formener, at denne nye Bestemmelse vil kunne dæmme op mod Ulddydernes alt for stærkt om sig gribende Handel.

Endelig er der i Lovforslaget indsat haardt tiltrængte Bestemmelser for Auktionsvæsenet, saaledes at man i Fremtiden kan ramme Auktionsvæsenet. Jeg skal oplyse, hvorledes Auktionsvæsenet — eller her maa jeg maaske bruge Udtrykket Auktionsvæsenet — kan foregaa og foregaar. Man kan i visse Byer gaa ind hos den handlende og anmode om at faa Varen paa Auktionsvilkaar, og det kan man ogsaa faa, naar man hos vedkommende handlendes Sagfører kan opnaa Testimonium for, at man er god nok for Pengene; saa faar man Varerne udleveret, og naturligvis betaler man dem ikke med billigste Pris, for naar man ikke betaler straks, maa man som Regel betale for meget, og dertil kommer, at der maa betales de sædvanlige Auktionsmaalærer, baade til Sælgeren og til Sagføreren. Det er en meget omfattende Forretning, der kan drives paa den Maade, og saa ser jeg endda bort fra en Virksomhed, der gaar ud paa at fremstille Varer med Auktionsmaal for Øje. Hele denne Fremgangsmaade kan man ikke have stor Sympati for, og det er derfor kun godt, at der nu træffes endelige Bestemmelser for Udøvelsen af Auktionsvirksomhed og Auktionsholdernæring.

Der indføres saa — det maa jeg nævne ganske summarisk — som noget nyt Prøver som Betingelse for Statsautorisation af Translatører, Revisorer — den i Forvejen vedtagne Lov om Revisorer er indarbejdet i det foreliggende Lovforslag —, Dispachører og Mæglere, og endvidere fastsættes der ændrede Regler for Beskikkelse som statsautoriseret Vejer og Maaler; de nuværende Bestemmelser hviler paa gamle Artikler og trænger i høj Grad til at moderniseres.

Til Slutning skal jeg sige et Par Ord om Grosserer-Societetet, denne ejendommelige, men for øvrigt ved mange Lejligheder højt fortjente Institution med det tvungne Medlemsskab. Det er ejendommeligt, at saa konservative Kredse kan opretholde tvungent Fagforeningsmedlemsskab, endda gennem Lov. Men dette begrundes med, at det er nødvendigt af Hensyn til de Forpligtelser, der paahviler Societetet med Hensyn til Driften af Børsen. Dette er muligvis rigtigt, men det vilde neppe være svært for andre Organisationer at paavise lignende